

Arrest

**nr. 105 164 van 17 juni 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 18 maart 1990 te Conakry. Vanaf uw acht jaar ging u naar de lagere school, en u liep school gedurende zes jaren, tot het jaar 2004. Uw vader overleed op 15 januari 2011 ten gevolge van hartproblemen. Na het overlijden van uw vader stelde uw moeder voor aan uw stiefmoeder en uw oudere halfbroer Idrissa, om uw vaders bezittingen te verdelen. Idrissa zei tegen uw moeder dat jullie niets zouden krijgen en jullie geen rechten hadden op de erfenis van uw vader. Uw moeder organiseerde een vergadering met de rest van uw familie, het wijkhoofd en het hoofd van de sector. Tijdens deze vergadering zei uw moeder dat zij haar deel wou hebben, en dat het een eerlijke verdeling moest zijn, waarop Idrissa dreigde om haar, alsook u, te doden als hij nogmaals zou moeten herhalen dat jullie niets toekomt. Uw broer begon te roepen en de oudere mannen verlieten daarop de vergadering. Nadat deze vergadering plaatsgevonden had, verkocht Idrissa twee auto's en een vrachtwagen die tot de erfenis van uw vader behoorden. Een week nadat de vergadering had plaatsgevonden, eisten u en uw moeder jullie deel op van het geld dat Idrissa verdiende door het verkopen van de twee auto's en de vrachtwagen. Idrissa duwde daarop uw moeder en u poogde de hand van Idrissa vast te pakken, maar hij stak u met een mes, en sneed uw buik open. U werd daarop naar het ziekenhuis van Donka gebracht, waar u gedurende drie weken verbleef, samen met uw moeder en uw broer Boubacar. Na deze drie weken durfde u niet meer terug te gaan naar uw ouderlijk huis, en u ging samen met uw broer Boubacar en uw moeder, schuilen bij uw oom langs moederszijde, waar u verbleef in een kamer achter zijn huis. U bleef daar, nam er medicijnen, en sliep veel. U en uw moeder werden nog steeds gezocht door Idrissa, en jullie hadden schrik om naar de politie te gaan, gezien uw broer, die militair is, in dat geval zou weten waar jullie zich verschuilden. Op 28 februari 2012 werd er te Conakry een pacifistische mars georganiseerd door verschillende oppositieleiders. U nam niet deel aan deze manifestatie, en u waste buiten uw kleren. Plots kwamen er politieagenten die een groep jongeren achterna zaten, ze kwamen naar u en begonnen u te schoppen. U werd ervan beschuldigd een vandaal te zijn die met stenen smeed, en u werd gearresteerd. U bent de menig toegedaan dat u enkel omwille van uw etnische afkomst geïdendeerd en gearresteerd werd. U werd na uw arrestatie overgebracht naar het commissariaat van 'Petit Simbayah', waar u in een cel werd opgesloten. Enkele weken na uw arrestatie, werd u door politieagenten meegedeeld dat uw broer naar het commissariaat was gekomen, en gezegd had dat u gedood moest worden. U verbleef gedurende een zevental maanden in de cel, en u werd er opgezocht door uw oom en moeder. Uw moeder slaagde erin enkele politiemannen om te kopen, en u werd stiekem vrijgelaten. Nadat u vrijkwam, dook u onder bij een kennis van uw moeder. Deze bracht u in contact met de smokkelaar die u hielp om Guinee te verlaten. Op 28 augustus 2012 verliet u per vliegtuig Guinee, en u kwam in België aan op 29 augustus 2012. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u meerdere verklaringen aflegde, die volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen

Ten eerste dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat er op 28 februari 2012 een 'marche pacifique' werd georganiseerd door leiders van de Guineese oppositiepartijen.

U verklaarde dat er op 28 februari 2012 een manifestatie werd georganiseerd te Conakry, waarbij geëist werd dat Lucény Camara zou opstappen als het hoofd van de CENI [Commission Electorale Nationale Indépendante] (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U voegde eraan toe dat de politie de wijk Ratoma binnen ging, ze met gasbommen smeten, en ze twee personen doodschoten. Gevraagd wie deze demonstratie organiseerde, antwoordde u, onder meer, de opposant Cellou Dallein Diallo en Sidya [vermoedelijk doelt u op Sidya Touré, voorzitter van de partij 'Union des Forces Républicaines'], en voegde u eraan toe dat het er teveel zijn om op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wat er precies georganiseerd werd, antwoordde u dat de mensen moesten lopen en roepen dat Lucény weg moest. **Gevraagd of er eerder in februari reeds acties geweest waren van de oppositie, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat die staking de eerste keer was.** Gevraagd of het een staking of een manifestatie was, antwoordde u dat het beiden was, dat de mensen manifesteerden omdat Lucény weg moest, en de mensen die dag niet werkten, daar iedereen er moest zijn. Gevraagd onder welke naam de manifestatie op 28 februari 2012 aangekondigd werd, antwoordde u 'Marche Pacifique'. Gevraagd of er nog andere acties waren vanwege de oppositie, in februari 2012, antwoordde u het niet te weten en u voegde eraan toe dat u erna opgepakt werd, en zeven maanden vast zat. Geconfronteerd met de vaststelling dat er volgens de beschikbare informatie

helemaal geen manifestatie plaatsvond te Conakry op 28 februari 2012, en **gevraagd of u zeker bent van de door u genoemde datum, antwoordde u honderd procent zeker te zijn van die datum** (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). **Gevraagd of u weet heeft van een staking op 13 februari 2012, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat het op de 28e was, en niet op 13e.** Gevraagd of er dan niets gedaan werd op 13 februari 2012, antwoordde u te denken van niet en voegde u eraan toe dat u die dag thuis was, en er op 28 februari de manifestatie was. **Het dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er op 13 februari 2012 een nationale stakingsdag – onder de naam ‘journée de ville morte’- georganiseerd werd door de voornaamste Guineese oppositiepartijen. Er valt voorts geen enkele informatie terug te vinden met betrekking tot een mars, manifestatie of stakingsdag die plaatsgevonden zou hebben op 28 februari 2012. Gezien het feit dat manifestaties en andere acties georganiseerd door de Guineese oppositie steeds uitvoerig becommentarieerd worden in de Guineese media, doet het feit dat er omtrent de door u genoemde ‘pacifistische mars’ op 28 februari 2012 te Conakry, geen enkele informatie terug te vinden is, ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u geopperde asielrelaas. Dat u voorts niet blijkt te weten dat er op 13 februari 2012 een nationale stakingsdag georganiseerd werd door de Guineese oppositie – een stakingsdag onder de naam ‘journée de ville morte’, uitgebreid aan bod gekomen in verschillende Guineese media – doet verder twijfels rijzen omtrent uw verklaringen dat u op die dag te Conakry, in de wijk Ratoma, was. Immers, dat u van deze stakingsdag niet op de hoogte zou zijn geweest, is geenszins geloofwaardig, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat deze actie een significant effect had op het openbaar leven te Conakry, waar - uitgezonderd in de administratieve wijk – handelszaken en scholen gesloten bleven, en het verkeer uitzonderlijk rustig was. De door u genoemde oppositieleider Cellou Dalein Diallo spreekt, met betrekking tot de actie op 13 februari 2012, dan ook van een ‘totaal succes’.**

Voorts dient vastgesteld dat u meerdere tegenstrijdige, niet aannemelijke, en incoherente verklaringen aflegde tijdens het gehoor op het CGVS, die ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde dat uw broer Idrissa tegen de commissaris van het commissariaat te Petit Simbayah, zei dat u moest worden gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd tegen wie hij dat zei, antwoordde u dat hij dat zei tegen de commissaris van het commissariaat te Petit Simbayah. Gevraagd hoe deze heet, antwoordde u **commissaris Alpha Abdullaye Diallo** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18).

Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wie de commissaris is in het commissariaat te Petit Simbayah, antwoordde u dan weer **commissaris Amadou Diallo** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **Deze inconsistentie doet verder ernstig afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van het door u geopperde asielrelaas.**

U verklaarde **sinds uw geboorte in de wijk Koloma in de gemeente Ratoma te Conakry te hebben gewoond, samen met uw familie** (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), **en, nadat u door uw broer Idrissa werd neergestoken en in het ziekenhuis had verbleven, u uit schrik niet meer naar huis durfde te gaan**, en u daarom bij uw nonkel langs moederszijde ging wonen samen met uw moeder en uw jongere broer Aboubacar (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en 18). **Gevraagd waar deze nonkel woonde, antwoordde te Koloma, in de gemeente Ratoma** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Gevraagd waarom u naar uw nonkel ging, en waarom u Conakry niet verliet, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat u het ziekenhuis moest verlaten, u niet naar huis kon uit schrik voor uw oom, en u daarom naar uw oom ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u eraan dacht om Conakry te verlaten, en elders in Guinee heen te gaan, antwoordde u, de vraag opnieuw ontwijkend, dat jullie niet wisten waarheen te gaan, en uw broer jullie zou doden. Opnieuw gevraagd of u er dan niet aan dacht om Conakry te verlaten, gezien u werd gezocht door uw broer, antwoordde u, de vraag wederom ontwijkend, dat u uit Conakry vertrok op de 28e, samen met de smokkelaar. Gevraagd of u er in februari, nadat u het ziekenhuis verliet, aan dacht om Conakry te verlaten, antwoordde u dat u de vraag niet begrijpt. U de vraag nogmaals gesteld, antwoordde u dat u ziek was en niet kon lopen. Gevraagd waarom het zoveel veiliger was om naar uw nonkel te gaan, en gevraagd of Idrissa u daar dan niet kon vinden, antwoordde u **dat u bij uw nonkel was, u niet verbleef in het grote huis, maar wel in een kamer achter het huis. U voegde eraan toe dat, zelfs al zou Idrissa langsgekomen zijn samen met zijn collega's, hij u niet zou vinden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wat u van plan was, gegeven het feit dat u zich toch niet eeuwig kon verschuilen, antwoordde u dat jullie bang waren, en jullie enkel konden onderduiken. Gevraagd of jullie niet bespraken wat jullie zouden doen, of uw nonkel dan wel uw moeder niets zei hierover, en opnieuw gesteld dat u toch niet eeuwig kon blijven in de kamer achter het huis van uw nonkel, antwoordde u dat uw moeder enkel aan uw gezondheid dacht op dat moment, jullie moesten onderduiken, en zouden zien. U voegde eraan toe dat er dan de

manifestatie was, en u opgepakt werd. Gevraagd naar de omstandigheden waarin u gearresteerd werd, antwoordde u dat u aan het wassen was en er vier agenten kwamen die u schopten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe de politieagenten daar binnenkwamen, antwoordde u dat u thuis was, de politie achter een groepje aanrende en ze u toen vonden. Gevraagd waarom ze bij u binnen kwamen, antwoordde u dat ze naar vele huizen gingen om te zien of de jongens er waren, en u daar gewoon kleren zat te wassen. Gevraagd of u binnen, dan wel buiten zat, antwoordde u dat u buiten was op dat moment. Gevraagd of u geen schrik had om buiten te zitten, gezien uw broer u zou kunnen vinden, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat uw broer niet wist dat u daar was, en hij dacht dat u in het ziekenhuis was. **Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. Immers, dat u er niet aan dacht om Conakry te verlaten, hoewel u beweert dat u vreesde gedood te worden door uw broer Idrissa die in Conakry woont, en u er klaarblijkelijk ook niet over zou hebben nagedacht wat u verder zou doen, wanneer u zich verschuilde bij uw nonkel, is niet geloofwaardig. Van iemand die vreest voor zijn leven en zich in een huis van een familielid dient te verschuilen, is het niet onredelijk te verwachten dat deze minstens zou nadenken over de mogelijkheid om de stad te verlaten, dan wel zou nadenken wat deze in de toekomst zou doen. Dat u voorts aangaf dat u zich in de wijk Koloma in de gemeente Ratoma ging verschuilen – in een kamer achter het huis van uw nonkel – doet verder ernstig afbreuk aan de door u geopperde vrees voor Idrissa, die in dezelfde wijk woonde, en de door u geopperde steekpartij waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest. Immers, het is allerm minst onredelijk om te verwachten van iemand, die een moordpoging vanwege zijn vervolger wist te overleven en zich nadien dient te verschuilen uit vrees voor zijn vervolger, zich niet zou verschuilen in dezelfde wijk en gemeente als waar de vervolger woont. Uw verklaringen, namelijk dat u zich verschuilde in een kamer achter het huis van uw nonkel, en dat, indien Idrissa u zou komen zoeken bij uw nonkel, hij u toch niet zou vinden, verliest verder elke geloofwaardigheid, daar u eveneens verklaarde dat u er buiten uw kleren zat te wassen net voordat u gearresteerd werd op 28 februari 2012 – hetgeen er geenszins op wijst dat u vreesde dat u er gevonden zou worden door uw broer Idrissa.**

Gevraagd of er iemand naar de politie ging om er te melden dat u was neergestoken door Idrissa, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat **niemand dat durfde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd waarom er niemand naar de politie ging om Idrissa aan te geven, antwoordde u **dat Idrissa als militair meer macht heeft dan de politie**, en dat, indien er een klacht zou zijn, deze niet serieus zou worden genomen. Gevraagd of u, wanneer u naar het huis van uw nonkel ging omdat u niet terug naar huis durfde te keren, eraan dacht, of overwoog, om naar de politie of de rijkswacht te stappen, antwoordde u dat hij [waarmee u doelt op Idrissa] u zocht en dat, **indien u of uw moeder naar de politie zou gaan om klacht neer te leggen, hij zou weten waar jullie waren** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u nog gezocht werd door uw broer, gezien u ondergedoken leefde en geen aanspraak meer maakte op een deel van de erfenis van uw vader, antwoordde u dat hij u wil doden omdat hij er dan zeker van is dat u nooit meer zou terugkomen en praten over de erfenis. Gevraagd waarom uw broer dat zo erg zou vinden, gegeven uw verklaringen dat hij machtig is en alles kan laten doen wat hij wil, antwoordde u dat **indien u doorvecht, en naar de rechter zou gaan, u in dat geval gelijk zou krijgen en u uw deel zou krijgen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of de autoriteiten dan wel degelijk zouden optreden tegen de belangen van uw broer Idrissa in, antwoordde u dan weer dat, indien u klacht zou indienen, ze niets zouden doen. U voegde eraan toe dat, om voor de rechter te verschijnen, er eerst een klacht ingediend moet worden, en deze niet doorgelaten zou worden. Opnieuw gevraagd waarom uw broer dan bang was dat u uw deel van de erfenis alsnog zou opeisen, gezien uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u daar toch niet in zou slagen, antwoordde u, weinig betekenend, dat u op elk moment zou kunnen terugkomen om de erfenis te krijgen als u in leven bent, en hij er zeker van zou zijn dat u nooit zou terugkomen indien u dood bent. U verklaarde verder dat uw broer Boubacar aan Idrissa meedeelde dat u was opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of Idrissa dus niet wist waar u was opgesloten, antwoordde u dat hij het niet wist in het begin, en hij ook niet wist dat u de gevangenis verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). **Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen geenszins weten te overtuigen. Immers, u stelt uw halfbroer Idrissa voor als een machtig militair tegen wie niets te beginnen valt, en waartegen geen klacht ingediend zou kunnen worden, gezien de politie hem daaromtrent meteen zou informeren, en u verklaarde eveneens dat uw broer Idrissa u wou doden, daar u anders via gerechtelijke weg uw deel van de erfenis zou kunnen opeisen – hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, namelijk dat er niets tegen Idrissa te beginnen valt. Dat u voorts aangaf dat Idrissa pas te weten kwam dat u was opgesloten in de cel, nadat uw broer Boubacar hem dit vertelde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u niet naar de politie ging om klacht neer te leggen, omdat Idrissa anders meteen zou weten waar u zich bevond. Bovenstaande verklaringen worden niet coherent bevonden en doen ernstig**

afbreuk aan het door u voorgehouden profiel van Idrissa, als militair waartegen niets te beginnen valt.

U verklaarde, tot slot, dat u beschuldigd werd van diefstal en vandalisme, omdat u behoort tot de etnie 'peul' (zie gehoorverslag CGVS, p. 22 en 23). Gevraagd of u, naast de problemen met uw broer Idrissa en de daaropvolgende opsluiting, nog andere problemen heeft gekend in Guinee, omwille van uw peul-afkomst, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 27-28). Gegeven de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, kan er derhalve evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen gediscrimineerd te zijn geworden op grond van uw etnische afkomst.

Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul-etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering was er niet op gericht om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties (zie 'SRB Guinee - De etnische situatie' in administratief dossier) bewijzen **dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort**, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen. **Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Guinee, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan.** Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarade van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en de door u opgeworpen vervolgingsfeiten. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Wat betreft de door u neergelegde foto's, dienen volgende vaststellingen gemaakt. Gevraagd wanneer deze foto's werden genomen, antwoordde u dat u, een maand nadat u was opgepakt, mishandeld werd, en deze foto's dan genomen werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wie deze foto's nam, antwoordde u dat het een politieman was die in het politiecommissariaat werkte. Gevraagd waarom deze foto's werden genomen, antwoordde u dat deze foto's in de krant zouden verschijnen. Gevraagd in welke krant deze foto's zouden verschijnen, antwoordde u de krant 'Lens' (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd hoe u weet dat deze foto's in de krant 'Lens' zouden verschijnen, antwoordde u, vaagweg en geenszins overtuigend, 'dat ze daar veel praten'. Gevraagd waarom de politie met haar gevangenen poseert om foto's te maken, en gevraagd waarom ze wilden dat er foto's werden gemaakt, gezien ze u mishandelden, antwoordde u de vraag niet begrepen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd waarom de politieagenten met u poseren, gezien ze u martelden, en gevraagd waarom ze dan zouden willen dat er foto's van u worden gemaakt, antwoordde u dat jullie ervan beschuldigd werden crimineel te zijn en tegen de regering te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Opnieuw gevraagd waarom de politie foto's zou laten nemen van hoe ze mensen mishandelen, en geconfronteerd met de vaststelling dat ze iets dergelijks toch wel geheim zouden willen houden, antwoordde u enkel dat u het niet weet en dat de politie anders is bij jullie. Gevraagd hoe u in het bezit kwam van deze foto's, antwoordde u dat de persoon die u de gevangenis

uit hielp, deze foto's aan uw moeder gaf, als bewijs dat u werd opgepakt. Gevraagd met welk doel deze foto's aan uw moeder werden gegeven, antwoordde u, weinig verhelderend, dat u het land moest verlaten, en u, alsook de politiemann, in de problemen zouden komen als u nogmaals zou worden opgepakt. Bovenstaande verklaringen, omtrent de door u neergelegde foto's zijn helemaal niet aannemelijk. Immers, dat de politie foto's zou laten nemen van de mensen die ze martelen, om deze foto's in een krant te laten publiceren, is geenszins geloofwaardig, en u weet ook niet te verduidelijken waarom deze foto's aan uw moeder werden gegeven. Gegeven deze vaststellingen, alsook gegeven de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, kan er geen enkele bewijswaarde toegekend worden aan de door u neergelegde foto's. Het door u neergelegde proces-verbaal vanwege de Antwerpse politie, betreft, zo verklaarde u (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) de door u geopperde diefstal van uw foto's, een T-shirt en €15 in het centrum waar u verblijft. Gevraagd of de gestolen foto's dezelfde foto's betreffen als deze die u reeds neerlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Het dient vastgesteld dat het door u neergelegde proces-verbaal niet relevant is in het kader van de beoordeling van uw asielaanvraag, daar u de foto's die gestolen zouden zijn, reeds neerlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken, waar deze werden gekopieerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangezien het beroep enkel gericht is "tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen" en verzoeker "In hoofddorde de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art.1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen" meent de Raad dat uit de ene zin "tevens de schorsing en nietigverklaring" van het toegevoegde "bevel om het grondgebied te verlaten" te vorderen geen bijkomend beroep kan blijken nu geen middelen werden aangevoerd tegen de beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten, noch de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding als tegenpartij wordt aangeduid.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4. Verzoeker wijst er op dat indien de commissaris-generaal meent dat hij "niet voldoende op de hoogte is van de politieke activiteiten in zijn land van herkomst" hij nochtans "op geen enkele wijze moeite [had] met de opsomming van de namen van de verantwoordelijken van deze oppositiepartijen". Voorts meent verzoeker dat "dient opgemerkt te worden dat de situatie van verzoeker niet herleid kan worden tot een louter probleem met de politieke gegevens van zijn land. Desondanks is het nuttig voor hem om de politieke context aan te halen vermits er immers duidelijk een verband is tussen zijn enerzijds familiaal geladen thuissituatie en anderzijds het verband met zijn stiefbroer die als lid van het establishment een invloed heeft die het dagelijkse leven van verzoeker dermate kan beïnvloeden. Immers de situatie van verzoeker is duidelijk complexer. De bron van de problemen kunnen gevonden worden in de erfenis en de hieromtrent gevoerde betwisting vanwege de familieleden van verzoeker. Het is duidelijk dat de overige familieleden en dan voornamelijk zijn stiefmoeder en diens kinderen niet wensen te delen in de bereikte welstand. Hierdoor is verzoeker uitgeleverd aan de willekeur van zijn stiefbroer die als militair uiteraard een meer invloedrijke positie bekleedt. Door de ervaringen die verzoeker

reeds opdeed, blijkt dat hij reeds ten onrechte opgesloten werd en dat zijn vasthouding ondertussen duidelijk gestuurd werd door zijn stiefbroer. Uiteraard wordt verzoeker hierdoor tevens bloot gesteld aan eventuele onmenselijke behandelingen nu zijn verblijf in de gevangenis hem reeds zwaar tekende. Het is duidelijk dat de omstandigheden waarin de gevangenen in Guinee dienen te verblijven geenszins enige bescherming bieden tegen foltering of gedwongen bekentenissen. De situatie is dermate prangend voor verzoeker daar hij geen enkele vorm van bescherming kan inroepen. Het mag duidelijk zijn dat Guinee geen enkele vorm van rechtsbescherming biedt aan zijn gevangenen". Onder het kopje "Tweede middel" herhaalt verzoeker "De bron van de situatie van verzoeker vindt duidelijk zijn oorsprong in zijn familiale situatie en de politieke component die van invloed zal worden door de aanwezigheid van zijn stiefbroer. Verzoeker merkt op dat hij reeds zwaar gewond raakte bij een dergelijk conflict tussen de partijen. Het CGVS werd in kennis gesteld van dit feit en betwist dit evenmin. Het is trouwens geen alleenstaand feit en duidelijk blijkt dat Guinee herhaaldelijk het toneel is van dergelijk buitensporig politiek geweld dat zonder enig onderscheid wordt uitgevoerd. Uiteraard is er geen enkele vorm van bescherming mogelijk voor verzoeker tegen dergelijk willekeurig en overdreven geweld. Het is trouwens ook slechts door het optreden van dergelijke conflicten dat verzoeker zich in zijn huidige positie bevindt. Verzoeker heeft op deze wijze wel degelijk een zeer belangrijke vrees voor het eigen leven; Verzoeker behoudt zich het recht voor om staande de huidige procedure nog bijkomende dienstige stukken voor te brengen".

4.1. Verzoeker blijft aldus bij zijn asielrelaas waarvan hij de essentiële punten herhaalt. Dergelijk herhalingen zijn geen nuttig verweer nu verzoeker niet toelicht hoe hij kan opgepakt worden tijdens een betoging wanneer die dag geen massademonstratie plaatsgrijpt. Immers verzoeker betwist de informatie niet waarop het CGVS zich steunt en die is toegevoegd aan het administratief dossier, noch brengt hij informatie aan die alsnog het plaatsgrijpen van zijn beweerde "*Marche Pacifique*" van 28 februari 2012 kan aantonen. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich steunt op loutere beweringen waarvan de echtheid niet wordt aangetoond niettegenstaande het CGVS terecht stelt -en verzoeker ook niet betwist- dat "*manifestaties en andere acties georganiseerd door de Guineese oppositie steeds uitvoerig becommentarieerd worden in de Guineese media*". Voorts kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers politieke interesse aangezien hij de grote nationale staking onder de naam 'journée de ville morte', van 13 februari 2012 aan hem is voorbijgegaan en hij overigens ontkende dat een dergelijke gebeurtenis doorging niettegenstaande deze actie een significant effect had op het openbaar leven te Conakry, waar - uitgezonderd in de administratieve wijk - handelszaken en scholen gesloten bleven, en het verkeer uitzonderlijk rustig was en dit uitgebreid in de media aandacht kreeg. Uit de loutere vaststelling dat verzoeker de naam van enkele grote leiders kent kan geen politieke betrokkenheid blijken. Verzoekers bewering dat hij naar aanleiding van een massabetoging werd opgepakt blijft dan ook een ongefundeerde bewering.

4.2. Aangezien verzoeker niet aantoont dat hij gearresteerd werd kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde tussenkomst van zijn schoonbroer die de politie vroeg hem te doden. Bovendien is verzoeker strijdig in de aanduiding van de politiecommissaris.

4.3. Voorts kan verzoeker niet aannemelijk maken dat hij zijn land diende te verlaten omwille van een erfeniskwestie te meer nu hij afstand had gedaan van zijn aanspraken op zijn deel van zijn vaders erfenis. Indien ook in Guinee erfenisruzies zullen voorkomen dan kan echter niet worden ingezien waarom hiervoor internationale bescherming dient gezocht te worden. Immers verzoeker zegt zelf dat indien hij deze zaak voor het gerecht zou brengen, hij "*gelijk zou krijgen*". Verzoeker dient dan ook de nationale middelen aan te wenden waarop hij aanspraak kan maken. De loutere bewering dat een militair de fysieke integriteit ongestraft kan aantasten en daarbij nog de hulp kan krijgen van een politiecommissariaat wordt niet geobjectiveerd. De neergelegde foto's zijn manifest gefabriceerd nu verzoeker ook thans niet uitlegt welk belang de politie zou hebben om hun misdaden en folteringen te fotograferen en in de pers te laten verschijnen. Aan deze foto's kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht te meer nu foto's gemakkelijk kunnen worden gefabriceerd of getrukeerd. Het PV van Antwerpen is dan ook niet dienstig nu de gestolen foto's hoe dan ook onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Geenszins kan blijken dat verzoeker het slachtoffer werd van

“buitensporig politiek geweld” noch familiaal geweld te meer nu verzoeker ook thans nog nalaat de erfeniskwestie te objectiveren. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK